№ 119. Piątek 23. Maja 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Dr. **Ludwik Wolski**, mianowany dekretem wysokiego ministeryum sprawiedliwości adwokatem w *Złoczowie*, złożył przepisaną przysięgę, co się niniejszem podaje do wiadomości.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, 20. maja 1862.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej wydać następujące pismo odręczne do radzcy państwa Hrabiego Mercandin:

Kochany radzco państwa Hrabio Mercandin! Mianuję Cię prezydentem Mojej najwyższej władzy kontroli.

Laxenburg 18. maja 1862.

Franciszek Józef, w. r.

Telegramy.

Wiedeń, 21. maja. Ces. rosyjska ambasada w Wiedniu otrzymała następującą depeszę telegraficzną:

Warszawa, 20. maja, 3½ godzina po południu: Telegramy od granicy polskiej są niedokładne. U wyższych oficerów nie było żadnej rewizyi domowej. Kilka tylko osób aresztowano 15. i 16. przy wyjściu z kościoła. Niebyło zatargów z policyą. Zbiegowisko z łatwością rozproszono. Arcybiskup nie pisał żadnego listu do jenerał-gubernatora Krzyżanowskiego, lecz do cesarskiego Namiestnika i to w wyrazach bardzo grzecznych, ofiarując mu pożyteczne swoje pośrednictwo u ludu dla zaniechania zakazanych śpiewów.

Londyn, 20. maja. Dzisiejsza *Morning Post* pisze: „Postępowanie Francyi w Mexyku jest naruszeniem traktatu londyńskiego. *Morning Post* spodziewa się, że Cesarz Napoleon pozna niestosowność odrębnego działania i odwoła jak najprędzej expedycyę.

Madryt, 19. maja. W izbie przedłożono wniosek, ażeby zganić ministeryum za wypadki w Mexyku. Ministeryum zbijało wniosek, chwaląc postępowanie pełnomocnego jenerała hiszpańskiego i przyrzekając bliższe wyjaśnienia w stosownej chwili. Poczem odwołano wniosek.

Turyn, 20. maja. Wczorajszy wieczorny numer gazety rządowej zbija pogłoski o nieporozumieniach w radzie ministrów i o bliskich zmianach w gabinecie.

Medyolan, 20. maja. Dzisiejsza *Perseveranza* pisze: Z rozporządzenia ministerstwa wyjechało dziś wiele emigrantów weneckich z Brescii udając się do dawnych prowincyi piemonckich.

Drezno, 20. maja. Dzisiejszy *Dresd. Journal* pisze: Elektor heski odrzucił ultimatum Prus. Pruski poseł Sydów zerwał dyplomatyczne stosunki, i również został odwołany poseł heski z Berlina.

Kasel, 20. maja. Wczoraj wieczorem była rada ministeryalna pod prezydencyą Elektora, na której naradzano się nad ultimatum pruskim. Zapadła uchwała odrzucić to ultimatum. Pruski poseł oznajmi zapewne jeszcze dziś swoje odwołanie.

Przegląd polityczny.

Lwów, 23. maja. Izba deputowanych na posiedzeniu z dnia 20. b. m. rozbierała zmiany w noweli karnej przez izbę panów poczynione i zgodnie z wnioskami wydziału przyjęła artykuły V. i IX., odrzuciła zaś artykuły VII. i VIII. Następnie wzięła pod obrady budżet ministeryum stanu i przyjęła rubryki zarządu centralnego, kosztów izby deputowanych i biura stenografów, w wysokości przez wydział skarbowy proponowanej.

Drobna na pozór sprawa hessen-kaselska grozi na prawdę zakłóceniem pokoju w rzeszy niemieckiej. Elektor zastosował się w prawdzie do żądań sejmu związkowego w kwestyi wyborów, ale odmówił Prusom wszelkiej satysfakcyi za obelgę wyrządzoną niegrzeczną odprawą jen. Willisena. Prusy z tego powodu zamyślają o obsadzeniu militarnem elektoratu i podobno wszelkie przygotowania ku temu poczynione zostały. Poseł pruski przy dworze kaselskim już odwołany został. Widocznem zaś jest, iż podobne postępowanie Prus sprzeciwia się wyraźnie prawom związkowym, a mianowicie artykułowi XI. konstytucyi związku, który wyklucza wszelką zbrojną interwencyę pojedyńczych państw związkowych w razie wzajemnych nieporozumień, oddając rzecz pod sąd i exekucyą sejmu związkowego. Zdawałoby się, iż ministeryum pruskie, naglone już uchwałą przeszłego sejmu do energicznego wystąpienia w sprawie hessen-kaselskiej, korzysta z wydarzonej sposobności, ażeby przed sejmem obecnym popisać się z energią, która na usposobienie sejmu łatwo wpłynąć może. *Kreuz Zeitung* mniema, iż w razie osadzenia elektoratu przez wojsko pruskie, elektorat z drugiej strony i przez siłę zbrojną austryacką osadzony będzie, o czem wszelako żadnej dotąd nie mamy wiadomości.

Rząd sardyński zerwał snać zupełnie z Garibaldim, wystąpił bowiem energicznie przeciwko zapaleńcom napad na Tyrol południowy zamierzającym. Garibaldemu zaś żądanego uwolnienia aresztowanych oficerów dawnej jego armii wręcz odmówił. Nie obeszło się przy tem bez krwi rozlewu; kiedy bowiem lud w Brescii aresztowanych gwałtem uwolnić chciał, gwardya narodowa użyła broni palnej, i kilku z ludu raniła i zabiła.

Jest więc już faktem dokonanym, że Anglicy i Hiszpanie zupełnie się z wyprawy mexykańskiej wycofali, Francya zaś sama pozostała i sama własnemi siłami kraj ten zająć chce. Cała zaś wyprawa mexyńska zdaje się być we Francyi wcale nie popularną, lękają się bowiem ogromnych kosztów w obec nader niepewnego rezultatu, zwłaszcza, że Stany zjednoczone północnej Ameryki po rychłem, jak się zdaje, ukończeniu wojny domowej, gospodarowaniu Francuzów w Mexyku sprzeciwiać się będą, a ministeryalne dzienniki angielskie już teraz w postępowaniu Francyi widzą naruszenie konwencyi w Londynie zawartej. Z całej tej sprawy nie mały kłopot spadnie na rząd cesarski.

Sprawy krajowe.

(Arcyksiążę Albrecht zasłabł.) *Gazeta wiedeńska* pisze pod dniem 20. maja: „Na otrzymaną tu z Wicenzy wiadomość o zasłabnięciu Jego Cesarzew. Mości Arcyksięcia Albrechta na tyfus udała się tam natychmiast Jej Cesarzew. Mość Arcyksiężna Hildegarda z p. profesorem i radzcą nadwornym Oppolzerem. Pierwszy telegraficzny raport p. Oppolzera uspokaja o tyle, że Jego Cesarzew. Mość cierpi na gorączkę gastryczną z symptomami tyfusowemi i ze wkrótce może będzie mógł Jego Cesarzew. Mość ruszyć w podróż do Wiednia.

W tej chwili — o godzinie 2giej — otrzymujemy następujące telegraficzne doniesienie o stanie zdrowia Arcyksięcia Albrechta: Wicenza 20. maja. „Wieczór przeszedł bez gorączki; sen spokojny przez kilka godzin; apetyt obudza się.“

Portugalia.

(Zaburzenia uśmierzone.) Z **Lizbony** pod dniem 12. maja nadeszła depesza następująca:

Zaburzenia w prowincyi Minho uśmierzone. Do Oporto wysłano wojsko. Kwestya sióstr miłosierdzia w zawieszeniu. Rząd ma większość w kortezach.

Francya.

Paryż, 18. maja. (Wicekról Egiptu.) Wicekról Egiptu przybędzie dziś do Paryża. Orszak jego składa się z 14 osób, a między tymi znajduje się jeden z jego synowców, administrator dóbr, trzech sekretarzy, minister spraw zagranicznych, Admirał zawiadujący marynarką, i poborca dochodów moszei. Wicekról będzie zamieszkiwał pokoje króla holenderskiego w pawilionie Marsan. W poniedziałek wielki obiad i wieczór w komnatach Cesarzowej.

(Korespondent z Hawanny.) *Monitor* umieścił następującą korespondencyę z Hawanny z dnia 18. kwietnia:

„Ostatnie wiadomości z Meksyku odebrane, są z Orizaba z dnia 10. kwietnia. Wojsko francuzkie skoncentrowane było na wyżynach; stan zdrowia był zadowalniający.“

„Dnia 9. kwietnia była konferencya pełnomocników mocarstw sprzymierzonych. Jenerał Prim i Sir Charles Wyke twierdzili, iż rządy ich wysełając znaczne siły do Meksyku nie miały wcale zamiaru prowadzić wojnę z obecnym rządem meksykańskim, ale raczej rozpoczęcie z nim przyjacielskich negocyacyj, że konwencya w Hadai zawarta dozwalająca wojskom sprzymierzonym konsystencyi w zdrowej okolicy, nie sprzeciwia się godności Anglii i Hiszpanii, że obecność jenerała Almonte zmienia zupełnie stypulacye traktatu londyńskiego i że Meksykanie z nim przybyli występują z żądaniami które pełnomocnicy Hiszpanii i Anglii popierać nie mogą. Dodali w końcu, iż jeżeli jenerał Almonte nie będzie zaraz wydalony, to jenerał Prim konferencyę opuści i z wojskiem hiszpańskiem do Hawanny powróci. Sir Charles Wyke zgadzał się zupełnie ze zdaniem jenerała Prim.

Pełnomocnicy Francyi odrzekli, iż mocarstwa sprzymierzone wysełając znaczne wojska do Meksyku miały wyraźnie zamiar prowadzenia wojny z rządem meksykańskim. Pobłażanie jakie dotąd pomimo woli pełnomocników francuzkich, okazywano Juarezowi i jego stronnikom, sprzeciwia się raczej duchowi traktatu londyńskiego. Pełnomocnicy Francyi nie mogą nadal dopuścić tak uprzejmego postępowania na przeciw władzy, która dla utrzymania się dopuszcza się największych gwałtów, najznakomitszych obywatel

bez procesu rozstrzelać każe, w urzędowych zaś dokumentach wylądowanie sił sprzymierzonych aktem rozboju nazywa i z pod opieki prawa wyjmuje wszystkich co z sprzymierzonymi w jakiejkolwiek zostają styczności. Pełnomocnicy francuzcy wiedzą, iż dla obłąkania opinii publicznej rozsiewają wieści, jakoby Cesarz Napoleon zamierzał narzucić w Meksyku monarchiczną formę rządu. To zaś jest prostem oszczerstwem, Cesarz bowiem nigdy nie miał na myśli przeszkadzania Meksykanom do wybrania sobie rządu jaki im się dogodnym zdawać będzie. Wprawdzie pełnomocnicy francuzcy nie mają żadnego zaufania do ludzi władzę w Meksyku obecnie dzierżących, ci bowiem prześladują obcych i depcą prawo narodów, jenerał Almonte stoi pod opieką sztandaru francuzkiego, i nie będzie wydanym swym nieprzyjaciołom, którzyby go zabili tak jak jenerała Robles, powszechnie żałowanego. Opieka zaś Almonte użyczona nie stanowi żadnej interwencyi w wewnętrzne sprawy rzeczypospolitej meksykańskiej, bez niesławy zaś cofniętą byćby nie mogła. W końcu pełnomocnicy Francyi dodali, iż marsz na stolicę Meksyku jest koniecznością dla bezpieczeństwa ich ziomków, i ze z Juarezem i jego stronnictwem w dalsze rokowanie wdawać się nie będą. Na to zaś Prim i sir Charles Wyke oświadczyli, iż pojmując w innym duchu konwencyę londyńską, w operacyach wojennych dalszego udziału brać nie będą.

Jeżeli wycofanie się Hiszpanów istotnie nastąpi, to żołnierze francuzcy mocno żałować ich będą, bardzo ich bowiem wojsko cenili i w najlepszej zgodzie z niemi żyli. Wszakże ludność meksykańska okazuje się dla Francuzów bardzo przychylną, dla tego żołnierze nasi nie stracili odwagi i sami z oczekiwanemi posiłkami zadanie swe spełnić zdołają.

Nota przez admirała Jurien i p. Saligny jenerałowi Doblado zakomunikowana, rozpoczęcie kroków nieprzyjacielskich oznajmująca, i w Kordowie i Orizabie ogłoszona, najlepsze na ludności wywarła wrażenie."

Włochy.

(Wyjazd Króla zapowiedziany.) *Pays* donosi, że odjazd Króla Wiktora Emanuela z Neapolu nastąpi d. 25. b. m. Książę Napoleon opuści Neapol jednocześnie z Królem.

(Okólnik ministra spraw wewnętrznych.) *Konst. Oesterr. Ztg.* zamieściła w korespondencyi z Medyolanu następujący cyrkularz piemonckiego ministra spraw wewnętrznych do prefektów:

„Rząd odebrał wiadomość, iż w niektórych częściach państwa ludzie nierozważni robią przygotowania wojenne i werbunki do wyprawy, o której twierdzą, iż chociaż nie za zgodą rządu to za jego wiedzą przedsięwziętą być ma. Ażeby usprawiedliwić to przedsięwzięcie, zasłaniają się imieniem krajowi drogiem i u rządu w wielkiem znaczeniu będącem, dając do zrozumienia, że rzecz cała przez niego pojęta, przez niego też poprowadzoną będzie. Rząd przekonany jest, iż sławny jenerał w przedsięwzięciu takowem żadnego nie ma udziału, bo ono skompromitowaćby tylko mogło, co Włochy rozumem i odwagą zdziałały. Ty zaś panie prefekcie, postępując z ową roztropnością i gorliwością, której w służbie publicznej tak liczne dałeś dowody, dołożysz starania, ażeby przekonać twych podwładnych, iż rząd zapędów takich nie ścierpi i wyraźnie je potępia, mocną zaś ma wolę przeszkodzenia im i utrzymania w całości nienaruszonej powagi prawa. Podpisany ufa temu, iż w obecnym przypadku ty, panie prefekcie, baczyć będziesz na to, co w prowincyi zarzadowi twemu powierzonej pod tym względem dziać się może, nie omieszkając przeszkodzić czynem i radą a w razie potrzeby nawet i mocą wszelkiemu przedsięwzięciu mogącemu zakłócić spokój publiczny i naruszyć porządek prawny. Postępując według tej instrukcyi użyjesz, panie prefekcie, wszelkich środków, ażeby niezłomną tę wolę rządu do publicznej podać wiadomości."

(Wiadomości bieżące.) Pomimo znanej noty *Monitora*, *Kolońska gazeta* umieszcza następującą korespondencyę z Paryża:

„Z Neapolu nadeszły wiadomości donoszące o zupełnej zgodzie między Królem Wiktorem Emanuelem a księciem Napoleonem, występującym w imieniu Cesarza, pod względem wszystkich szczegułów sprawy włoskiej i przyszłego jej rozwoju."

Niemce.

Berlin, 19. maja. (Otwarcie sejmu pruskiego.) Sejm pruski otwarty dziś został przez prezesa ministeryum następującą mową: Król rozkazał mi otworzyć w najwyższem swem zastępstwie sejm monarchyi. Rząd uważa jako rzecz stosowną nie przeciągać obecny peryod posiedzeń po za czas koniecznie potrzebny do załatwienia spraw najpilniejszych. Finanse państwa polepszają się coraz bardziej. Organizacya wojskowa obeszła się bez dodatku ze skarbu państwa budżetem na rok 1861 przewidzianego; pomnożone w tym roku wpływy przewyższyły istotną potrzebę.

Jego królewska Mość dozwolić raczył, ażeby dla ulgi kontrybuentów dodatki do podatków od d. 1. lipca pobierane nie były. Z etatów zarządu grosza publicznego, które nam niebawem złożone będą, iż niedobór z tąd powstający pokryty zostać przez czasowe oszczędności w administracyi wojskowej, przez oszczędności przy wydatkach na długi państwe i przez nadwyżkę wpływów i że krom tego zostają jeszcze środki do użycia na korzyść publiczną. Większe wyszczególnienie wpływów i wydatków, w porzycach budżetu dowodzi, że rząd gotów jest uwzględnić wnioski sejmu, o ile takowe są wykonalne. Prace do dalszego uregulowania podatku gruntowego, doszły do ustanowienia taryfy klasyfikacyjnej przez komisyę centralną ad hoc wysadzoną.

Głębsza rozwaga doprowadziła do przekonania, iż dalsze oszczędności w budżecie wojskowym wprawdzie tymczasowo zaprowadzone być mogą, bez naruszenia jednak żywotnych warunków organizacyi wojskowej oszczędności te o tyle tylko utrzymane być mogą, o ile podatek gruntowy nowe źródło dochodów nie otworzy. Jeżeli zaś rząd dowodzi, że stara się usunąć uciążliwość na przeszłej sesyi sejmowej wskazane, to znim ma prawo spodziewać się, iż przy ocenieniu potrzeb armii naszej jedynie względy na niepodległość ojczyzny, silną organizacya armii zagwarantowaną, na uwagę wzięte zostaną.

Zakomunikowany wam też będzie projekt rozszerzenia sieci dróg naszych żelaznych.

Negocyacye o uregulowanie traktatem obrotów handlowych związku celnego z Francyą, doprowadziły do wzajemnego porozumienia się. Rząd w zgodzie z państwami związku celnego, kierował się tą myślą, iż nie tylko idzie o to, ażeby związkowi celnemu zapewnić we Francyi prawo narodów najwięcej faworyzowanych pod względem żeglugi, wyrobów, ziemiopłodów i bandlu, ale zarazem i o to, ażeby w duchu prawdziwych zasad ekonomii politycznej taryfę związkową w myśl wolnego handlu zmodyfikować. Naturalną zaś jest rzeczą, że widoki takowej modyfikacyi wzniecić mogły niejaki obawy. Lecz z zadowoleniem powiedzieć można, że obawy znikają w obec korzyści, jakie targ znakomicie rozszerzony nastręcza.

Kilka już państw związkowych przystąpiły do powyższego traktatu, między innemi Saksonia, która przez wzgląd na wielkie znaczenie własnej industryi, interesa przemysłowe szczególnie uwzględniać musi: Mamy nadzieję, iż i inne rządy związkowe, mając na widoku podniesienie interesów materyalnych, dążenie związku celnego stanowiące, przystąpią do dzieła, które stanie się punktem wyjścia nowego i silnego rozwoju handlowego i przemysłowego całego związku celnego.

Negocyacye z rządem duńskim nie doprowadziły jeszcze do żadnego skutku; rezultat ich zależeć będzie od tego, czy rząd duński wypełnić zechce obowiązki, które traktatem z r. 1852 względem Niemiec na siebie przyjął.

W sprawie reformy związku niemieckiego rząd trzyma się na stanowisku, które poprzednio już oznaczył.

W kwestyi konstytucyi elektorstwa hessen-kasselskiego udało się nam przekonać wszystkie rządy niemieckie, iż konstytucya z r. 1831, przywróconą być musi po wykreśleniu z niej elementów związkowi przeciwnych. Austrya przyłączyła się do wniosku naszego, którego przyjęcie żadnej nie ulega wątpliwości. Nowy sposób postępowania przy wyborach w Elektoracie, prawne poczucie kraju obrażający, na wyraźne żądanie Austryi i Prus przeprowadzony nie będzie. Rząd zaś postara się o to, ażeby i przywrócenie konstytucyi z r. 1831, bez zwłoki nastąpiło. Z powodu osobnego wypadku, który się wydarzył, rząd oczekuje jeszcze na oświadczenie rządu elektoralnego, w każdym zaś przypadku godność Prus na uwadze mieć będzie.

Dla nauk i sztuk pięknych żądane będą rozleglejsze fundusze, które panowie zapewne chętnie zawotujecie.

Prawa organiczne, których projekta złożone były przeszłemu sejmowi, dopiero na sejmie w zimie zebrać się mającym, załatwione będą. Rząd stoi przy zasadach na których prawa te oparte są, i w tym duchu przeprowadzenie ich popierać będzie.

Projekta do praw o odpowiedzialności ministrów i o urządzeniu obwodów administracyjnych, nie będą cofnięte. Rząd nie pytając o nacisk przemijających stronnictw, z godnością i gorliwością przeprowadzi ogólne zasady, które Król przy objęciu rejencyi i następnie kilkakrotnie radcom korony jako modłę ich postępowania zakreślił. Wierny tym zasadom rząd przestrzegać będzie praw korony i szanować prawa reprezentacyi ludu, ma więc nie płonną nadzieję, iż i Wy Panowie nie odmówicie mu patryotycznego wsparcia swego we wszystkiem, co tylko honoru i godności Prus, równie jak i podniesienia wszelkich gałęzi pokojowego zajęcia dotyczy.

(Wiadomości bieżące.) Sąd karny wydał wyrok w sprawie ogłoszenia listu ministra finansów pana Heydt. Radca rachunkowy Varro i sekretarz intendentury Moll mają być przeniesieni do innych urzędów z tym samem stopniem i pensyą, lecz o własnym koszcie. Kaeler, dyetaryusz, skazany na wydalenie z urzędu.

(Ultimatum kasselskie.) Berliński korespondent do *Schl. Ztg.* podaje bliższe wyjaśnienia względem ultimatum, które jak donosi telegram, dn. 17. b. m. do Kassel wysłano. Elektor heski miał żądać, aby poseł pruski zapowiedział przybycie jenerała Willisen i jego wprowadził; dla tego odmawiano audyencyi. Gdy nareszcie to przyszło do skutku w obecności ministra spraw zagranicznych i ministra sprawiedliwości, Elektor miał opryskliwie odpowiadać jenerałowi, rzucić na stół list Króla, i nie chcieć go czytać. To była obraza, której Prusy nie mogą znieść obojętnie, i przyczyna ultimatum. Austrya i inne mocarstwa niemieckie na zasadzie art. XI. aktu związkowego żądają, aby Prusy wytoczyły sprawę przed zgromadzeniem związkowem.

Prusy nie zaprzestały tymczasem kroków wojskowych, i jeżli żądanie ultimatum spełnione nie będzie, wojska pruskie mają wkroczyć do Elektorstwa. Oficera sztabowego wysłano do Münsteru dla porobienia potrzebnych przygotowań na kolejach żelaznych. Do

Wrocławia nadeszła dn. 17. i 18. b. m. znaczna liczba koni, które właściciele dóbr zwrócili. Konie te będą odstawione do Magdeburga.

Rosya i Królestwo Polskie.

Warszawa, 16. maja. (Doniesienia z Warszawy.) Wczoraj — pisze *Gaz. wied.* — znowu uwięziono kilku osób przed kościołem Karmelitów za modlitwy zakazane. Dyrektor komisyi wyznań żądał, aby duchowieństwu zakazano oświetlać obrazy świętych przed kościołami, Arcybiskup jednak ze względu na zwyczaje kościelne sprzeciwił się temu żądaniu. Prowincyał zakonu OO. Reformatów ks. Paweł Stopiński został wysłany do Rzymu na uroczystość kanonizacyi męczenników japońskich.

Wczoraj koło godziny 2. po północy wrócił kanonik Białobrzeski skazany za zamknięcie kościołów, a następnie ułaskawiony. Zajął on znowu swoje dawne pomieszkanie w budynku należącym do kościoła P. Maryi. Dla tego to dziś zrana widziano silny oddział straży policyjnej koło rzeczonego kościoła; obawiano się demonstracyi.

Turcya.

(Wypadki wojenne.) *Journ. de Const.* z 12. b. m. podaje następującą depeszę byłego gubernatora Skutari pod dn. 26. kwietnia (8. maja) przesłaną do wys. Porty: Dywizya z Podgorizzy weszła do twierdzy Medon, którą Montenegryni napadli; Montenegryni zostali pobici i stracili dwa działa.

Do tego *Journ. de Const.* dodaje: Uważać trzeba, że ta twierdza leży po za obrębem góry, i że Montenegryni oblęgali ją chociaż szef góry przyjął ultimatum. Rzeczony dziennik podaje następujące szczegóły utarczki:

„8000 wojska po części regularnego po części nieregularnego, po części z górali albańskich złożonego podzielono na 4 kolumny, z których 2 stanowiły rezerwę. Pierwsza kolumna udała się pod wodzą Osmana Baszy w kierunku ku Fundina prowadzącym; druga pod Delawer Bejem udała się na Sernitzę do Kutsch, gdzie spotkała 3000 Montenegrynów na silnem stanowisku. Walka trwała 2 godziny. Montenegryni ponieśli znaczne straty i ustąpili. Wojska sułtańskie zdobyły 2 działa, i z okrzykami: „Niech żyje Abdul Azis“ weszły do twierdzy. Tego samego dnia ochotnicy tureccy rozbili bandę 500 Montenegrynów, którzy ze Spucza spieszyli do Kutsch na pomoc swoim rodakom. Banda ta pierzchła przed zwycięzcami, straciwszy 75 ludzi w poległych i rannych.

Mehemet Dżemil Bej został mianowany posłem w Paryżu w miejsce Vely Baszy.

Ameryka.

(Wypadki wojenne.) *Richmond Inquirer* donosi, że twierdza Macon po dziesięciu godzinach bombardowania poddała się dn. 25. kwietnia jenerałowi Burnside pod pewnemi warunkami. Obiega pogłoska, że jenerał Beauregard ustąpił z Koryntu do Memphis. Wojsko jenerała Halleck ma wynosić 160.000 ludzi.

Korespondent dziennika *Times* donosi: Zajęcie Nowego Orleanu potwierdza się. Obeszło się bez blokady i krwi rozlewu. Jenerał Mansfield Lovell udał się z całą armią do twierdzy Monroe, 78 mil od Memphis, gdzie ma połączyć się z Beauregardem. Zapowiadają walną bitwę między Halleckiem i Beauregardem pod Grand Junction, w pobliżu Memphis. Obydwaj ci wodzowie otrzymali posiłki. Twierdza Macon poddała się 25. kwietnia Busnsidenu. Załoga wyszła z honorami wojskowemi. Unioniści stracili 7 ludzi w poległych i 18 w rannych. Straty konfederacyi nie wiadome. Kongres uchwalił naganę dla byłego ministra Camerona za dostawy dla wojska. Podobną naganę dla ministra Wellesa odrzucono.

Kolońska gazeta pisze o wojnie amerykańskiej co następuje: Wzięcie warowni Pulawskiego nad rzeką Savannah i w odległości 12 mil od miasta Savanny potwierdziło się. Oblężenie trwało tak długo dla tego, że 36 dział gwintowanych ciężkiego kalibru ciągnione być musiały przez ręce ludzkie długi kawał drogi po bagnach i mokrej glinie. Ale też mury, które przeszłego roku sądzono za nieprzełamane, rozprysły się jak szkło pod kulami dział gwintowanych, które w nich otwory jak szerokie bramy wyłamały. W przyszłości trzeba będzie i warownie czem innem otoczyć, podobno pancerzami żelaznemi. Zdaje się, że wojna amerykańska spowoduje zupełną rewolucyę w wojnach morskich i lądowych. Mocarstwa pierwszego rzędu nie będą mieli aż do chwili przeprowadzenia koniecznych reform, tak wielkiej przewagi nad mocarstwami drugiego rzędu. Nikt na przykład w Ameryce nie obawia się teraz interwencyi europejskiej, ile że budowa statków pancernych żwawo postępuje. W tych dniach rząd rozpisał submisyą na dostawę 12 łodzi pancernych, które według planu Eriksona mają mieć po dwie wieże obrócić się mogące, dla dział 11sto calowych. Wieże okryte będą pancerzem 8 cali grubości mającym, a ściany boczne pancerzami trzech calowemi. Łodzie te mają mieć 225 stóp długości, 56 szerokości, nie mają iść więcej w głąb wody jak sześć stóp, i upłynąć muszą przynajmniej 9 węzłów na godzinę.

Ostatnie wiadomości.

Kassel, 21. maja. Poseł pruski z rodziną i służbą odjechał pociągiem nocnym. Kancelarya poselstwa pruskiego zamknięta. W kołach rządowych nikt nie sądzi, żeby wojska pruskie wkroczyć miały.

Trzebinia, 20. maja. Wczoraj wieczorem Montenegryni i Rajowie napadli na Zubzi. Gęsty ogień trwał całą noc. Mieszkańcy Trzebinii mają zamiar połączyć się z wojskiem tamtejszem.

Nowy York, 10. maja. Gdy wojska konfederacyi opuściły Williamsburg, ścigał je jenerał Mac Clellan do rzeki Chikahominy. W Westpoint 20 mil od Williamsburga wylądowało 20.000 unionistów pod wodzą jenerała Franklina. Sądzą że unioniści będą mogli odciąć wojskom konfederacyi odwrót ku Richmond. Mac Clellan połączył się z Franklinem. Wojska konfederacyi ustąpiły i przeszły rzekę James.

Vera Cruz, 24. kwietnia. Francuzi obsadziwszy Orizabę poszli naprzód, i zajęli kilka pomniejszych cytadel. Za przyczynę niedopełnienia konwencyi w Soledad zawartej podają Francuzi wypowiedzenie wojny ze strony Juareza, zamordowanie kilku francuskich żołnierzy, przykrości doznawane od Juareza, odcięcie wszelkich prowiantów.

Wiadomości handlowe.

Ceny przeciętne cerealiów i innych artykułów od 16. do 30. kwietnia 1862 na targach w obwodzie Stanisławowskim.

	Miejsce targu:											
	Bohorodczany		Buczacz		Manasterzyska		Nadworna		Stanisławów		Tłumacz	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluty austryackiej											
Mec pszenicy . . .	4	60	3	75	5	.	4	80	4	50	4	18
„ żyta . . .	3	40	2	50	3	40	4	.	3	40	2	83
„ jęczmienia .	3	.	2	50	2	50	2	50	2	50	2	16
„ owsa . . .	1	15	1	50	1	50	1	50	1	45	1	23
„ hreczki . .	.	.	2	75	2	60	5	92	2	60	2	60
„ kukurudzy .	3	.	2	75	3	.	3	5	2	70	2	43
„ kartofli . .	1	40	1	.	1	60	1	60	1	35	1	6
Cetnar siana . . .	.	80	.	98	1	50	1	20	.	70	.	86
„ wełny	40	.	.	.	.	.	.	.	75	.	.	.
„ nasienia konicza	35	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sag drzewa twardego	5	50	6	.	5	.	5	25	7	50	12	40
„ „ miękkiego	3	50	5	.	4	.	4	20	5	.	10	.
Funt mięsa wołowego	.	11	.	12		12	.	11	.	14	.	12
Mas okowity	.	60	.	32	.	60	.	70	.	60	.	34

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 22. maja.

Hotel rosyjski: PP. Weissmann Edw., z Zawidowiec.

Hotel europejski: Christiany Hen., z Bratkowiec. — Bogusz Gr., z Dusanowa.

Hotel Langa: Hr. Komorowski Karol, z Rosyi.

Hotel angielski: Br. Branicki Piotr, z Lubiniec. — Hr. Komorowski Karol, z Olchownika. — Zagórski Stan., z Wołynia. — Suzański Sylw., z Błazowa. — Dębski Józef, z Rudna. — Trzciński Tyt., z Polanki. — Jabłonowski Wład., z Olchowa. — Hayderer Jan, c. k. radzca namiest., z Tarnowa.

Zajazd Kuhna: Stanek Wen., z Żedowiec. — Kawecki Wiktor, z Beniowy. — Raczyński Fel., z Małnowa. — Handler Fran., z Porudna. — Smalawski Klem., z Kawska. — Bukiewicz Konst., z Sądowej wiszni.

Zajazd Leszczyńskiego: Wilczyński Włodz., z Nowegosioła. — Duczyński Jul., z Gołogór.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 22. maja.

PP. Pohorecki Alex., do Horpina. — Bogusz Adam, do Drohowyża. — Stanek Józef, do Wiszenki. — Wiśniowski Wład., do Stanisławowa. — Zaremba Kaz., c. k. przeł. powiat., do Dubiecka. — Rodakowski Leon, c. k. przeł. powiat., do Złoczowa. — Bromirski Erazm, do Czarnej rudy. — Pawlikowski Miecz., do Medyki. — Krasicki I n, do Liska. — Horodyński Bogusł., do Bylniowiec. — Hr. Golejewski Kornel, do Krzywczy. — Hr. Rumerskirch Karol, do Joniny. — Zarewicz Jul., do Brusna. — Eberhard Ferd., ces. ros. konzul, do Brodów. — Łupul Jan, do Czerniowiec.

Spostrzczenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 21. maja 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stepień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.14	+ 12.9	84.5	połud.-wsch. sł.	pogoda
2. god. po poł.	324.71	+ 18.8	56.9	„ „	pochmurno
10. god. wiecz.	324.44	+ 14.0	86.3	„ „	„

Wieczór deszcz.

TEATR.

Dziś na scenie polskiej: „**Mazepa**“, tragedya w 5 aktach Jul. Słowackiego.

Jutro w teatrze niemieckim: „**Wilhelm Tell**“, tragedya w 5 aktach Fryd. Szyllera, na dochód p. Stanisława Lessera.

Kurs lwowski.

Dnia 22. maja.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	27	6	32
Dukat cesarski	„ „	6	29	6	36
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	80	10	96
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	7	2	9
Talar pruski	„ „	1	97	2	—
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	80	42	81	5
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	84	42	85	5
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	234	67	237	—
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	71	87	72	33
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	83	48	84	—

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 22. maja.

	Instytut kupuje zł.	kupuje c.	sprzedaje zł.	sprzedaje c.	Za kupon wypada zł.	c.
Nowe prócz kuponów 100 po w. a.	80	75	81	25	1	56⅔
Dawne „ „ 100 „ „	84	78	85	31	1	64½

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 22 maja.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 83 85. Metaliki po 5% za 100 zł. 70 30, po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Wegier —.—, Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 829 ; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 212 60; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 132.75. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.37. dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 132 50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 20. maja.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	66 90	67 10
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	84.85	84 95
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	84.70	84.80
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	—.—	—.—
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	71 —	71 20
dtto. „ 4½%	63.75	64 25
dtto. „ 4%	56 50	57 —
dtto. „ 3%	42.—	42 25
dtto. „ 2½%	35.—	36.—
dtto. „ 1%	14 —	14 25
Przez. do wylos. z r. 1839	142.25	142 75
„ 1854	97 50	98.—
„ 1860	98.20	98 40
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł.	103 25	103.75
Renty Como po 42 lir. aus.	16.75	17.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	69.—	70.—
„ 4½%	62 50	63.—
„ 4%	55 75	56 25
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	47.—	47.50
„ 3%	—.—	48.—
„ 2½%	47.—	47.50
„ 2¼%	40.—	41.50
„ 2%	36.—	37.—
„ 1¾%	31.—	32.—
dtto. z procent za granicą „ 5%	69.—	70.—
„ 4½%	62.50	63.—
„ 4%	55.75	56.25
B. Krajów koronnych		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł. Niższej Austryi	87 50	88 50
Wyż. Aust. i Salb.	87.—	87.50
Czech	88.—	89 —
Morawii	91.—	91 50
Szląska	88.—	88.50
Styryi	88.—	88.50
Tyrolu	95.—	96.—
Kar., Krainy. i Wyb.	87.50	88.50
Węgier	73 75	74 25
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł. Banatu Tem.	72.50	73.—
Kroacyi i Slawonii	74.—	74.50
Galicyi	72.50	73.—
Siedmiogr. i Bukow	70 50	71 25
Lom. wen. poż. z r. 1850	100 50	101 —
Dług Tyrolu po 5%	69.—	70.—
„ 4%	55 75	56.25
Dług Salcburga „ 3½%	47.—	47.50
„ 3%	41.50	42.—
„ 2½%	35.—	36.—
Dług Krainy „ 2%	28.—	29.—
„ 1¾%	25.—	26.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł.	16.—	17.—
„ 2½% za 100 zł.	14.—	15.—
„ 2¼% za 100 zł.	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł.	11.—	12.—
„ 1¾% za 100 zł.	10.—	11.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	836 —	838 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	218 10	218 20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	631 —	633 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2262.	2263.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	273.—	273 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	165 —	165 50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	133 50	133 60
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłata 180 zł. (90%)	288 50	289.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 180 zł. (90%)	236 50	237.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	50.—	52.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k.	99.—	101.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	—.—	703.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	188.—	190.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	170. —	—.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	449.—	450.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	235 —	237.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	400 —	402.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	400 —	402.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	205.—	210 —

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	104 —	104 25
10 „ 5%	99 50	100 —
przeznacz. do los. po 5%	90 75	91 —
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
przez. do los. po 5%	86 65	86.80
Gal. Tow. kred. po 4%	80.75	—.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.25	97.75
detto detto w srebrze u proc. za 100 zł. w. a.	103 40	103 60
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	140.50	141.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	96.50	97.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	138.—	138.50
Kol. Gloggn. za 100 zł.	81.50	82.50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	98.—	98.50
Lloyda za 100 zł.	90.—	91.—

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	135 40	135.60
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	102 —	102.25
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	127.50	128.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	37.—	37.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	101. —	102 —
Salma „ 40 „ „	39 50	40 —
Palfiego „ 40 „ „	38 —	38.25
Clarego „ 40 „ „	36 75	37.—
St. Genois „ 40 „ „	38 —	38 25
Windischgratza 20 zł. „	22 75	23.—
Waldsteina 20 „ „	25.—	25 50
Keglevicha 10 „ „	15 50	15 75

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	111 25	111 50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	111 50	111 75
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	98 75	99.—
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	132 80	132.90
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	52.50	52 60
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.30	6.31
dtto. pełnej wagi	6.30	6.31
Korona	18.20	18.25
20frankówka	10.58	10.60
Rosyjski impery.	10.80	10.85
Talar związkowy	1.96½	1 97
Srebro	131.—	131 40

Kurs korony w k. kasach 13 zł. 50 c.

KRONIKA.

(Nadesłane.)

Proszeni jesteśmy ogłosić co następuje:

Na loteryę fantową w Tarnowie dnia 4. czerwca 1862 na korzyść nieszczęśliwych Nadwiślan odbyć się mającą wpłynęły następujące datki:

1. Od Jej Cesarzewiczowskiej Mości Arcyksiężny Zofii statua Matki Boskiej w ołtarzyku domowym bardzo misternej snycerskiej roboty w stylu gotyckim w wartości około 400 — 500 zł. w. a., tudzież obraz olejny w złotych ramach przedstawiający miasto Steyer w górnej Austryi w wartości około 100 zł. w. a.

2. Od Jego Cesarzew. Mości Arcyksięcia Franciszka Karola 100 zł. w. a.

3. Od Jego Cesarzew. Mości Arcyksięcia Ludwika Józefa 50 zł. w. a.

4. Od Jego Cesarzew. Mości Arcyksięcia Karola Ludwika 10 zł. w. a.

5. Od Jego Cesarzew. Mości Arcyksięcia Ludwika Wiktora obraz Madonny w sztucznie rzniętych ramach

6 Od Jego Excelencyi Namiestnika Galicyi hrabiego Mensdorff-Pouilly wraz z Jej Excelencyą hrabiną Mensdorff-Pouilly ołtarzyk z drzewa misternej roboty, pozłacanym bronzem nabijany i kuferek skórzany damski.

Sprzedano losów na loteryę.

					zł.	c.
1. W powiecie	Radymno	100	losów	za	30 zł.	c.
2. „	Rymanów	100	„	„	30 „	— „
3. „	Winniki	100	„	„	30 „	„
4. „	Wojnicz	100	„	„	30 „	„
5. „	Kopyczyńce	100	„	„	30 „	— „
6. „	Rozwadów	100	„	„	30 „	— „
7. „	Leżaysk	100	„	„	30 „	— „
8. „	Manasterzyska	100	„	„	30 „	— „
9. „	Brzostek	100	„	„	30 „	„
10. „	Mielec	100	„	„	30 „	— „
11. W powiecie	Stryj	120	losów	za	36 zł.	— c.
12. „	Czortków	100	„	„	30 „	— „
13. „	Stary Sącz	100	„	„	30 „	— „
14. „	Krzeszowice	100	„	„	30 „	— „
15. „	Podbuż	82	„	„	24 „	60 „
16. „	Ulanów	100	„	„	30 „	— „
17. „	Lwów	100	„	„	30 „	— „
18. Magistrat Lwów		200	„	„	60 „	— „
19. Konsystorz g. k. Przemyśl		50	„	„	15 „	— „
20. JW. hr. Belrupt sprzedała		200	„	„	60 „	— „
21. JW. hr. Stadnicka Koch sprzedała		47	„	„	14 „	10 „
22. P. Ewa Freund sprzedała		100	„	„	30 „	— „
23. P. Gazda w księgarni Milikowskiego		20	„	„	6 „	— „
24. W. Hayderowa sprzedała		100	„	„	30 „	— „
25. P. Polityński sprzedał		75	„	„	22 „	50 „
26. P. Wiśniewskiemu w Stanisławowie posłano		10	„	„	3 „	— „

Z komitetu do urządzenia loteryi fantowej celem wsparcia powodzią dotkniętych Nadwiślan.

Tarnów, 19. maja 1862.

Dr. Adam Morawski — Alojzy Wacha.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

(Pożar.) Dnia 6go b. m. między 2. i 3. godziną po południu powstał pożar w Niemstowie, w obwodzie żółkiewskim, i w przeciągu półtrzecia godziny zgorzało przeszło 100 budynków gospodarskich, 5 sztuk bydła i wiele sprzętów rolniczych. Przyczyną nieszczęścia była nieostrożność żony włościanina Piotra W., w którego domu wszczął się ogień, a całą stratę obliczają na 10.000 zł. w. a.

Główny redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.